

αὐτόματος. Αὐτόματος, automatic, Δημόκριτος 182 τὰ δ' αἰσ-
χρὰ ἄνευ πόνων αὐτόματα καρποῦται.

αὐτός. (Ἐγώ) ὁ ἴδιος/(αὐτός) ὁ ἴδιος/αὐτός, (I) myself/(he) himself/he, Ἐμπεδοκλῆς 9.5 ἐπίφημι καὶ αὐτὸς Διογένης 7 καὶ αὐτὸ μὲν τοῦτο Δημόκριτος 146 αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ 234.4 αὐτοὶ προδότης τῆς ὑγιείης 235.8 οὐδὲν ἐν αὐτοῖσι χρηστόν ἐστιν 248 ὅταν αὐτοὶ βούλωνται πάσχειν εὖ Ἀρχύτας 3.1-2 ἢ αὐτὸν ἐξευρόντα. || ὁ αὐτός (τύπ. ὡντός, ἀντίθ. ἄλλος, ἕτερος). Ὁ ἴδιος, the same, Ἡράκλειτος 12 ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαίνουσιν 15 ὡν τὸς δὲ Ἀδης καὶ Διόνυσος 30 κόσμον τόνδε, τὸν αὐτὸν ἀπάντων 31 εἰς τὸν αὐτὸν λόγον 59 μία ἐστὶ καὶ ἡ αὐτὴ 60 ὁδὸς ἄνω κάτω μία καὶ ὡν τὴ 84 b κάματός ἐστι τοῖς αὐτοῖς μοχθεῖν τε καὶ ἄρχεσθαι 88 τὰ αὐτὸ ἐν ζῶν καὶ τεθνηκὸς Παρμενίδης 3 τὸ γὰρ αὐτὸ νοεῖν ἐστὶν τε καὶ εἶναι 6.8 τὰ αὐτὸν γενόμεναι κοῦ τὰ αὐτὸν 8.29 τὰ αὐτὸν τ' ἐν ταῦτῳ 8.34 τὰ αὐτὸν δ' ἐστὶ νοεῖν τε καὶ οὐνεκεν ἐστὶ νόημα 8.58 ἐωυτῷ πάντως τῷ αὐτὸν ... τῷ αὐτὸν 16.2 τὸ γὰρ αὐτὸ ἐστὶ Ζήνων 1.4 καὶ περὶ τοῦ προύχοντος ὁ αὐτὸς λόγος Ἐμπεδοκλῆς 82 τὰ αὐτὰ τρίχες καὶ φύλλα Διογένης 2.2-6-12-13 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἑτεροιοῦσθαι καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι ... τὸ αὐτὸ εἶναι ... ὥστε τὰ αὐτὸ εἶναι ... ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἑτεροιοῦμενα ἄλλοτε ἄλλοια γίνεται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἀναχωρεῖ 5.12-19-22 ἡ ψυχὴ τὸ αὐτό ἐστιν ... πρὶν τὸ αὐτὸ γένηται ... πάντα τῷ αὐτῷ καὶ ζῇ καὶ ὀρᾷ καὶ ἀκούει ... ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πάντα Δημόκριτος 69 ἀνθρώποις πᾶσι τῷ αὐτὸν ἀγαθὸν καὶ ἀληθές 172 ἀπὸ τῶν αὐτῶν τούτων 235.6-9 τὸ ἐπιθυμεῖν αἰετῶν αὐτῶν ... καὶ αὖθις τῶν αὐτῶν δεῖ 266.4 τὸν αὐτὸν ἐφ' ἑτέροις γίγνεσθαι A 130 (DK II 113,33) εἰ καὶ μὴ πᾶσιν ὁ αὐτὸς (sc. χυμὸς) ὁμοίως φαίνεται. || Αρχύτας 1.36-40 τῷ αὐτῷ δὲ καὶ ταῖς φωναῖς συμβήσεται ... ἰσχυροτάτῳ σαμείῳ, ὅτι τῷ αὐτῷ φθεγγαμένῳ 1.52 τὸ γὰρ αὐτὸ πνεῦμα. || αὐτός. Ὁ ἴδιος, the very same, Ἐμπεδοκλῆς 17.34 ἀλλ' αὐτ(ὰ) ἐστὶ ταῦτα 21.13 αὐτὰ γὰρ ἐστὶν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα γίγνεται ἀλλοιωπὰ 26.3 αὐτὰ γὰρ ἐστὶν ταῦτα. || αὐτά ποθ' αὐτά